X 808

_ కొమ్మూరి సాంబశివరావు

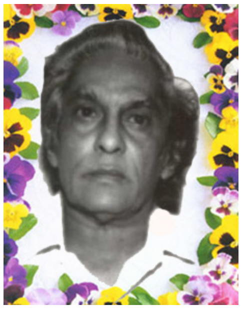

(గత సంచిక తరువాయి)

అది చిన్న ఏర్ కండిషన్డు గది. తలుపు తెరిచి లోపలికి వెళ్ళి తలుపు మూశాడు హసన్ ఆలీ.

"కమిన్ మిస్టర్ హసన్ ఆలీ. మనం స్నేహితులం అని చెప్పారుట క్షమించాలి. నాకు జ్ఞాపకం "

హసన్ ఆలీ నవ్వాడు. "హసన్ ఆలీ అనే అతను మీకు పరిచయం వుండడు."

"అంటే ఎవరు మీరు?" అడిగాడు ఆ షాపు ప్రొప్రయిటర్ కాస్త కంగారుతో.

"మిస్టర్ ఇమ్‌తియాజ్ - కంగారు పడకండి. నేను మీకు స్నేహితుణ్ణి" అంటూ ఒక కాయితం తీసి, దానిమీద 'డిటెక్టివ్ యుగంధర్' అని వ్రాసి ఆ కాయితం ఇమ్‌తియాజ్‌కి యిచ్చి, "చింపి పారేయండి" అన్నాడు.

ఇమ్‌తియాజ్ చూసి, ఆశ్చర్యంతో "నమ్మలేకుండా వున్నాను. రూపమూ, భాషా, ఉచ్చారణ, గొంతు చూపు కూడా ఎలా మార్చేశారు?" అడిగాడు.

యుగంధర్ నవ్వి "ఆ నేర్పు మాకు చాలా అవసరం. ఎలా వున్నారు? వ్యాపారం ఎలా వుంది? ఈ మధ్య మీరు మా దేశం రానేలేదు" అన్నాడు యుగంధర్.

"వ్యాపారం బాగానే వుంది. ఏదీ యిక్కడ పనులతో సరిపోతోంది. అంతేకాక యీ మధ్య మా ప్రభుత్వం కొన్ని నిర్బంధాలు పెట్టింది. వీలయినంతవరకు, సరుకు పశ్చిమ పాకిస్తాన్‌నించే కొనమంటోంది. అందువల్ల తరచు కరాచీ, లాహోర్, రావల్పిండి వెళుతున్నాను. ఇంతకీ మీరు ఎప్పుడు వచ్చారు? ఈ మారువేషం ఎందుకు?" అడిగాడు ఇమ్‌తియాజ్.

"ఇప్పుడే రెండు గంటల క్రితం దిగాను. హోటల్లో సామాను దింపి భోజనం చేసి తిన్నగా యిక్కడికి వచ్చాను. నాకు ఏ సహాయం కావలసినా మీరు చేస్తానని అన్నారు. అది జ్ఞాపకం పెట్టుకుని వచ్చాను" అన్నాడు యుగంధర్.

"ఐ యామ్ వెరీ గ్లాడ్ నాకు బొంబాయిలో మీరు చేసిన సహాయం ఎన్నటికీ మర్చిపోను. అప్పుడు మీరు సమయానికి వచ్చి వుండకపోతే ఆ పాకిస్థాన్ గూఢచారులు నన్ను చంపేసేవారే."

"అవును. పాకిస్థాన్ గూఢచారిగా చాలాకాలం పనిచేసితన ప్రభుత్వం అవలంబిస్తున్న విధానా హర్షించలేక భారతదేశంలో ఆశ్రయం కోరిన పాకిస్థాన్ గూఢచారికీ మీకూ రూపంలో చాలా పోలికలుండడం మీ దురదృష్టం" అన్నాడు యుగంధర్.

"మీకు కావలసిన సహాయం ఏమిటీ?" అడగండి. చెయ్యడానికి కాచుకున్నాను.

"నేను పాకిస్థాన్ వెళ్ళాలి. అక్కడ కొన్నిరోజులుండాలి. అధికారులతో సన్నిహితం ఏర్పడాలి. నేను భారతీయుణ్ణి అని కాని, డిటెక్టివ్ యుగంధర్‌ని అని కానీ ఎవరికీ తెలియకూడదు. మీరు సహాయం చెయ్యగలరా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఇమ్‌తియాజ్ మొహంలో మార్పు వచ్చింది. "యుగంధర్ మా ప్రభుత్వం, పాకిస్థాన్ ప్రభుత్వంతో చాలా స్నేహ సంబంధాలు పెంచుకున్నది. పాకిస్థాన్ ప్రభుత్వానికి ద్రోహం చెయ్యడానికి నేను మీకు సహాయపడితే ఆ విషయం బయటపడితే మరుక్షణం నా ప్రాణం ఈ అగ్గిపుల్లతో సమానం" అన్నాడు ఇమ్‌తియాజ్

"అవును. ఆ విషయం నాకు తెలుసు. నేను భారతీయుణ్ణని కాని, డిటెక్టివ్‌ని అని కాని బయటపడకుండా జాగ్రత్త పడతాను.

"యుగంధర్ నేను చెయ్యగలిగిన సహాయం ఏమిటో ముందు చెపుతాను వినండి. పాకిస్థాన్, మేము కలిసి ఒక పెద్ద అధునాతనమైన బట్టల మిల్లు కడుతున్నాం. ఇందులో నా పెట్టుబడి చాలా వుంది. పాకిస్థాన్ వ్యాపారస్థుల పెట్టుబడి చాలా వుంది. మా ప్రభుత్వాల సహాయమూ వుంది. కనుక మా పార్టనర్ పాకిస్థాన్‌లోకల్లా ధనికుడూ, పరపతి కలవాడు అయిన నూర్‌మియాకి ఉత్తరం యివ్వగలను. మీరు టర్కీలో ఒక వ్యాపారస్థుడనీ మోటారు కార్ల ఫాక్టరీ పెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారనీ పెట్టుబడి సహాయం కావాలనీ మాట్లాడడానికి వస్తున్నారనీ నాకు స్నేహితులనీ, పాకిస్థాన్ ప్రభుత్వం మినిస్టరీ ఆఫ్ ఇండస్ట్రియల్ అండ్ డెవలప్‌మెంట్ చీఫ్ సెక్రటరీ సులీద్దీన్‌కి ఉత్తరం ఇవ్వగలను. అంతేకాదు. నా పెద్ద కొడుకు టర్కిష్ ఆర్మీలో కమాండర్. బహుశా కొద్ది రోజులలో చీఫ్ ఆఫ్ ఆర్మీ స్టాఫ్ అవుతాడు. అతనినించి పాకిస్థాన్ ఆర్మీ కమాండర్ టిక్కాఖాన్‌కి ఒక ఉత్తరం యిప్పించగలను. వాళ్ళు ఇద్దరూ స్నేహితులు."

"వెరీ వెరీ గుడ్ అంతకన్నా నాకేం కావాలి?" అన్నాడు యుగంధర్.

"కానీ యుగంధర్ మీరు పాకిస్థాన్‌కి ఎందుకు వెళుతున్నారో మీరు నా ప్రాణానికి భయపడి కాదు నేను జంకుతున్నది. టర్కిష్ ప్రభుత్వంలో మా కుటుంబానికి చాలా పరపతి వున్నది. నేను తప్పు చేస్తే నా కొడుకులు నా తమ్ముళ్ళు అందరూ కష్టాలపాలవుతారు. కనుక పాకిస్థాన్‌కి మీరు వెళ్ళడానికి గల కారణం చెప్పండి. అది విన్న తర్వాత మీకు సహాయం చెయ్యగలనో లేనో చెపుతాను" అన్నాడు ఇమ్‌తియాజ్.

యుగంధర్ అయిదు నిమిషాలు ఆలోచించాడు.

"మీరు ఒకవేళ సహాయం చెయ్యడానికి అంగీకరించకపోతే నే చెప్పిన విషయాలు మర్చిపోవాలి."

"నమ్మి మీరు నాకు చెప్పే విషయాలు యెవరికీ చెప్పను" అన్నాడు ఇమ్‌తియాజ్. యుగంధర్ తను పాకిస్థాన్‌కి వెళ్ళడానికి గల కారణం వివరంగా చెప్పాడు.

"థాంక్ గాడ్ ఇప్పుడు నా మనస్సు కుదుటపడింది యుగంధర్. పాకిస్థాన్ సైనికాధికారులు, తూర్పు బెంగాలులో ముస్లిమ్లు పైన, హిందువుల పైన జరుపుతున్న హింసాకాండ గురించి మాకు తెలుసు. పాకిస్థాన్ తూర్పు బెంగాలుని తన బానిసదేశంగా వుంచుకోడానికి చేస్తున్న ప్రయత్నమూ మాకు తెలుసు. షేక్ మజిబూర్ రహమాన్, ఆయన పార్టీ, అవామీలీగ్ పట్ల మాకు సానుభూతి వుంది. మీ ప్రయత్నానికి నేను నా శాయశక్తులా సహాయపడతాను. ఎటొచ్చీ భగవంతుడు అలా జరగకుండా మిమ్మల్ని కాపాడాలి. మీరు పాకిస్థాన్ అధికారులకి చిక్కిపోయి, నిజం బయటపడితే మీరు నన్నూ, నా కొడుకునీ కూడా మోసం చేశారనీ, మీరు భారతదేశ గూఢచారని మాకు తెలియదనీ చెపుతాను" అన్నాడు ఇమ్‌తియాజ్.

5

రాత్రి పది గంటలయింది. వీధిలో జనసమ్మర్దం బాగా తగ్గింది. తను బసచేసిన హోటల్లోంచి రాజు వీధిలోకి వచ్చాడు. నిమిషం పాటు వీధిలో అటూ ఇటూ చూసి, చకచకా నడవడం మొదలు పెట్టాడు.

అది రావల్పిండి. పాకిస్థాన్ ముఖ్యనగరం. రాజుకి ఆ వూరితో పూర్వ పరిచయం వుంది. అందుకే యెవర్నీ దారి అడగనవసరం లేకుండా బయలుదేరాడు. బజారు వీధి దాటి, నివాస గృహాలు వుండే ప్రాంతాలకి వెళ్ళాడు. అది హౌసింగ్ సొసైటీ కాలనీ. ఇళ్ళన్నీ ఒకేరకంగా వున్నాయి. మెయిన్‌రోడ్ మీద కొంతదూరం వెళ్ళి, నాలుగవ క్రాస్‌రోడ్‌లో తిరిగాడు. రెండవ యింటిముందు ఆగాడు. లోపల దీపాలు వెలుగుతున్నాయి.

కాలింగ్‌బెల్ నొక్కాడు. ‘ఎవరు‘? లోపల్నించి ఒక స్త్రీ ప్రశ్న.

"మిస్టర్ ఎడ్వర్డ్ ఉన్నారా?" అడిగాడూ రాజు.

"ఉన్నారు" అంటూ తలుపు తెరిచింది పాతికేళ్ళ స్త్రీ.

మూడేళ్ళ కుర్రాడు ఆమె కాళ్ళని పట్టుకుని వేళ్ళాడుతున్నాడు.

"మీ పేరు?" అడిగింది.

"స్నేహితుణ్ణి - పేరు చెపితే గుర్తుపట్టరు. చాలాకాలం అయింది కలుసుకుని."

"ఎవరు?" లోపల్నించి పురుష కంఠం వినిపించింది.

"మీ కోసం స్నేహితులట" అన్నదామె తలుపుకి అడ్డం తొలగి. అడుగుల చప్పుడు .. లోపల తలుపు తెరిచిన చప్పుడు ఎడ్వర్డు వచ్చాడు. రాజుని చూసి నిర్ఘాంతపోయి, నిమిషం పాటు నిశ్చలంగా వుండిపోయి "యు...యు...వాట్ ఎ ఫెల్లో యు ఆర్. ఇదా సమయం నువ్వు యీ దేశానికి రావడానికి?" అన్నాడు.

రాజు ‘ఉష్‘ అన్నాడు పెదిమలమీద వేలు పెట్టుకుని.

"ఆల్ రైట్. రా లోపలికి రా, తలుపు వెయ్యి. నేను భోజనానికి కూర్చుంటున్నాను రా, ఇద్దరం కలిసి భోజనం చేద్దాం" అని తన భార్యవేపు తిరిగి "ఏం అలా మొహం వేలాడేశావ్? చాలదా? ఉన్నది సర్దుకుంటాంలే యిద్దరం. నాకు చాలా ఆత్మీయుడు ఇతను" అని రాజు చెయ్యి పట్టుకుని నువ్వు చూడలేదు కదూ వాడే మా ప్రిన్స్ ఆఫ్ వేల్స్. ఒక్కడే" అన్నాడు కొడుకుని ఎత్తుకుని. భోజనానికి కూర్చున్నారు రాజు, ఎడ్వర్డు.

"ఇప్పుడు చెప్పు ఎప్పుడు వచ్చావు? ఎందుకు వచ్చావు? నీకు బతకాలని లేదా? యీ రెండు దేశాల మధ్య పచ్చి గడ్డి వేస్తే భగ్గుమని మండే రోజులు ఇవి. సరిహద్దుల మీద సైన్యాలు తుపాకులు గురిపెట్టుకుని కూర్చున్నారు. ఏ క్షణాన్నయినా.."

"ఆపు ..ఆపు అవన్నీ నాకు తెలుసు. చాలా ముఖ్యమైన పనుండి వచ్చాను.

"ఎందుకు వచ్చావో చెప్పు?" అడిగాడు ఎడ్వర్డు.

"మనం కలుసుకుని అప్పుడే అయిదేళ్ళయింది. నువ్వు పెళ్ళి చేసుకున్నావని కానీ, నీకు కొడుకని కానీ నాకు తెలియనే తెలియదు" అన్నాడు రాజు.

"అది సరేలే. నువ్వు వచ్చిన పనేమిటో చెప్పు" పురమాయించాడు ఎడ్వర్డు.

"ఒక పనిమీద వచ్చినమాట నిజం. నీ సహాయం అడుగుదామని వచ్చాను. కాని నువ్వు ఇప్పుడు ఒక యింటివాడయ్యావు. నిన్ను ఇటువంటి విషయాల్లోకి దింపడం న్యాయంకాదు. అందువల్ల చెప్పదలచుకోలేదు" అన్నాడు రాజు.

"డోంట్ బి ఏ ఫూల్, నేను జర్నలిస్టుని. పెళ్ళి చేసుకున్నంత మాత్రాన ఒక కొడుకు పుట్టినంత మాత్రాన పరిస్థితి ఏమీ మారలేదు."

"చాలా డేంజరస్."

"మై డియర్ రాజా. పదిహేనేళ్ళుగా మనం స్నేహితులం, నా తత్వం నీకు తెలుసు"

"అలాకాదు. నువ్వు పాకిస్తాన్ యువతిని పెళ్ళి చేసుకున్నావు."

"అదా! అయితేనేం నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవడంతో నా భార్య ముంతాజ్ కూడా బ్రిటిష్ పౌరురాలయింది. కనుక ఏ యిబ్బందీ లేదు మాకు. అంతగా అయితే మమ్మల్నీ దేశంలోంచి పొమ్మంటారు అంతే"

"అయితే చెపుతాను" అంటూ రాజు వివరంగా తను వచ్చినపని చెప్పాడు.

"షేఖ్ మజిబూర్ ఎక్కడ వున్నారో తెలుసుకోవడానికి యిప్పటికి ఆరునెలలుగా నేను ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నాను. రహస్యంగా వుంచారు" అన్నాడు ఎడ్వర్డు.

రాజు అయిదు నిమిషాలు ఆలోచించి, "జర్నలిస్టుగా నాకు" అంటున్నాడు.

"అదెంతసేపు మా న్యూస్ ఏజన్సీలో నీకు వెంటనే ఉద్యోగం యివ్వగలను. ఎటొచ్చీ నువ్వు భారతీయుడవని కాకుండా, ఇంకొక దేశస్థుడవయినట్టు కాయితాలు"

"ఓ యస్ మలయాదేశస్థుడిగా నిరూపించే కాయితాలున్నాయి నా దగ్గర."

"దటీజ్ ఆల్ రైట్. కాని ఒక విషయం అడుగుతాను. నేను కనుక్కోలేని విషయాన్ని నువ్వు ఎలా కనుక్కుంటావు రాజూ"

"మైడియర్ ఎడ్వర్డు. నేను శిక్షణ పొందిన డిటెక్టివ్‌నని మర్చిపోక" అన్నాడు రాజు.

"సరే చూద్దాం. రేపట్నించి నువ్వు ఇంటర్నేషనల్ న్యూస్ ఏజన్సీ రిపోర్టర్. పొద్దున్నే నీకు ఎప్పాయింట్‌మెంట్ ఆర్డరు యిస్తాను" అన్నాడు ఎడ్వర్డు.

6

"గదా! బస చేసేందుకా? ఇక్కడా? ఐ యామ్ సారీ. ఖాళీ లేదు" అన్నది హోటల్ యూనివర్సల్ యజమానురాలు మిస్ పోలీ.

కాత్యా చిన్న నవ్వు నవ్వింది.

"అవును. అలా అంటారని మేజర్ చెప్పారు."

"ఎవరా మేజర్?" అడిగింది పోలీ.

"ఇప్పుడు ఆయన మేజర్ కాదనుకుంటాను. ఇంకా పెద్ద రేంక్. ఆయన పేరు చెప్పడానికి వీల్లేదు. గదిలేదంటే వెళ్ళిపోతాను" అన్నది కాత్యా వెనక్కి తిరుగుతూ.

"తొందరపడతారెందుకు? మాట్లాడదాం రండి" అంటూ ఒక గదిలోకి తీసుకు వెళ్ళింది కాత్యాని.

"మీ పేరేమిటన్నారు?" అడిగింది పోలీ.

"నా పేరు టీనా" అన్నది కాత్యా.

"ఎక్కడ్నించి వస్తున్నారు?"

''హాంగ్‌కాంగ్.''

''ఏ దేశస్తులు? ఏ జాతి?''

కాత్యా విసుగ్గా చూసింది. ''నాకు దేశంలేదు. జాతిలేదు. నాన్న బ్రిటిష్, అమ్మ చైనీస్.''

''ఈ దేశం ఎందుకు వచ్చారు?''

''బతకడానికి. ఈ ఊరికి వచ్చి, మీ హోటల్‌కి వస్తే మీరు గది యిస్తారనీ, ఈ దేశంలో చాలా సుఖంగా వుండవచ్చుననీ మేజర్ చెప్పారు.''

''మా హోటలు గురించీ, నా గురించీ యింకేం చెప్పారు?'' అడిగింది పోలీ.

''అంతే. అంతకన్నా ఏమీ చెప్పలేదు. నా మీద మీకేదో అనుమానంగా వుంది. హాంగ్‌కాంగ్‌లో నేను ది ఓరియంటల్ ప్లెజర్ హౌస్‌లో వుండేదాన్ని. అర్థమైందా?'' అడిగింది కాత్యా.

మిస్ పోలీ కాత్యాని పరీక్షగా చూస్తోంది. సన్నని నడుం. వొంపులు తిరిగిన వొళ్ళు. నున్నని మెడ, తడిగా ఎర్రగా వున్న పెదిమలు, నిండు బుగ్గలు. మత్తుగా వున్న కళ్ళు. అలలు అలలుగా భుజాలమీదికి పడుతున్న కురులు.

''ఏమిటీ పరీక్ష?'' అడిగింది కాత్యా.

''ఆశ్చర్యం ప్లెజర్ హౌస్‌లో వున్నానంటున్నావ్. నీ వొళ్ళు కొంచెం కూడా నలగలేదు. నేను చూడలేదు సుమా నీ అంత అందమైన ఆడదాన్ని. నిన్ను చూస్తే నా కస్టమర్స్‌కి పిచ్చెక్కుతుంది'' అన్నది పోలీ.

''థాంక్స్'' అన్నది కాత్యా.

''ఇది అందరికీ అందుబాటులో వుండే చోటు కాదు. ఇక్కడికి పెద్ద పెద్ద ఆర్మీ ఆఫీసర్స్ వస్తారు. కనుక సెక్యూరిటీ చాలా వుంది. ఆ మేజ్‌ర్ ఎవరో చెబితే కాని''

''నిజం చెప్పాలంటే ఆ మేజర్ ఎవరో నాకు తెలియదు. ఆయనతో నా పరిచయం ఒక్క రాత్రి అంతే.''

''అలాగా నీకు ఈ హోటలు విషయం ఎందుకు చెప్పాడు? సరే సాయంకాలం వరకు నువ్విక్కడే వుండు. ఒక ఆర్మీ ఆఫీసర్ వస్తారు, నీతో మాట్లాడతారు నిన్ను యీ హోటలులో వుండనీయమంటే ఉండనిస్తాను.''

''ఒకవేళ వుండనిస్తే షరతులు, వ్యాపార నిబంధనలు ఏమిటి?'' అడిగింది కాత్యా.

''సగానికి సగం. రొక్కం రూపంలో వచ్చినా వస్తువు రూపంలో వచ్చినా, నువ్వూ నేనూ సమానంగా పంచుకోవాలి'' అన్నది పోలీ.

కాత్యా తల ఊపింది.

7

యుగంధర్ టాక్సీ దిగి అక్కడే నిల్చుని, దీపాలతో దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతున్న ఆ యింటివైపు చూశాడు. లీలగా సంగీతం వినిపిస్తోంది. అప్పుడప్పుడు నవ్వులు.

రావల్పిండిలో దిగగానే యుగంధర్ నూర్‌మియాను కలుసుకున్నాడు. ఇమ్‌తియాజ్ యిచ్చిన ఉత్తరం చదివి యుగంధర్‌ని కావలించుకున్నాడు నూర్‌మియా.

''ఇమ్‌తియాజ్ నాకు ఆప్తుడు. చెప్పండి. నేను మీ దాసుణ్ణి'' అన్నాడు నూర్‌మియా.

"పాకిస్తాన్ ప్రభుత్వంతోనూ పాకిస్తాన్ పారిశ్రామిక వేత్తలతోనూ కలిసి అంకారాలో కొన్ని భారీ పరిశ్రమలు స్థాపించాలని నా ఉద్దేశం" చెప్పాడు యుగంధర్.

"వెరి వెరీ గుడ్ మన ఇస్లామిక్ దేశాల మధ్య యిటువంటి ఆర్థిక సంబంధాలు పెంచుకుంటేనే, వెనకబడ్డ మన ముస్లిమ్ దేశాలు అభివృద్ధి చెందుతాయి. సాయంకాలం ఆరుగంటలకు మా యింట్లో పెద్ద పార్టీ వుంది తప్పకుండా రండి."

"పార్టీ? ఎవరికి? ఎందుకు?" అడిగాడూ యుగంధర్.

"మిస్టర్ సయ్యద్ ఆలీ" అని యుగంధర్ చెయ్యి పట్టుకుని "మేము ఓ యిరవైమందిమి ఉన్నాము. మా దేశం ఆర్థిక వ్యవస్థ అంతా మా ఇరవైమంది చేతుల్లోనే వుంది. మా సైనిక నాయకులు కూడా మా అనుమతి లేనిదే ఏమీ చేయరు. తూర్పు పాకిస్తాన్‌లో జరిగిన అలజడి గురించి చర్చించుకునేందుకు మా యింట్లో సమావేశమౌతున్నాం యివాళ. ప్రెసిడెంట్ యాహ్యాఖాన్, జనరల్ టిక్కాఖాన్, మరికొందరు సైనికాధికారులూ వస్తారు."

"మీరు మీ దేశ వ్యవహారాల గురించి మాట్లాడుకుంటే నేనెందుకు?" అన్నాడు యుగంధర్.

"మిస్టర్ సయ్యద్ ఆలీ. రాత్రి పన్నెండు గంటలవరకూ పార్టీ వుంది. కులాసాగా కబుర్లు చెప్పుకోవడం, తినడం, తాగడం అదీ అర్ధరాత్రి వరకూ కార్యక్రమం. ఆ తరువాత ఎప్పుడో వుంటుంది మా సమావేశం. మా దేశంలోని ముఖ్య పారిశ్రామిక వేత్తల్నీ, ప్రభుత్వోద్యోగుల్నీ కలుసుకోవచ్చు మీరు" అన్నాడు నూర్‌మియా.

ఇప్పుడు సరిగ్గా ఆరుగంటలైంది. నూర్‌మియా ఇంటిముందు నిలుచున్నాడు యుగంధర్. సయ్యద్ ఆలీ అనే మారు పేరు పెట్టుకున్నాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments